

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону
про внесення змін до Закону України
«Про тимчасові заходи на період проведення
антитерористичної операції»
(щодо особливостей оформлення документів, що посвідчують особу та
підтверджують громадянство України)
(реєстр. № 4023а від 15 липня 2016 року)

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 08 лютого 2017 року (протокол №55) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» (щодо особливостей оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України) (реєстр. № 4023а від 15 липня 2016 року) (далі - Законопроект), поданий народними депутатами України Немирею Г.М. та іншими.

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту його метою є визначення особливостей оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянам, які проживають у зоні проведення антитерористичної операції або переселилися з неї під час її проведення.

Для досягнення мети авторами законопроекту пропонується внести зміни до Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», доповнивши його статтею 9³ «Особливості оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, громадянам, які проживають у зоні проведення антитерористичної операції або переселилися з неї під час її проведення».

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

В Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до Законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти

приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками (частини перша, друга статті 24 Основного Закону України).

Кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом (частина перша статті 33 Конституції України).

Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. (частина перша статті 64 Конституції України).

У своєму рішення № N 15-рп/2001 від 14 листопада 2001 року Конституційний Суд України зазначив наступне. В Україні права і свободи людини і громадянина визначають зміст і спрямованість діяльності держави та її органів. Відповідно до статті 33 Конституції України кожний, хто на законних підставах перебуває на території України, має право вільно пересуватися, вибирати місце проживання, залишати територію України. Право на свободу пересування і вибору місця проживання в межах держави як невід'ємне право кожної людини закріплено також Загальною декларацією прав людини 1948 року (частина перша статті 13), Міжнародним пактом про громадянські та політичні права 1966 року (стаття 12), Протоколом N 4 до Конвенції про захист прав людини та основних свобод 1950 року (стаття 2) (995_004) та іншими міжнародно-правовими актами.

Вільне пересування і вибір місця проживання є суттєвою гарантією свободи особистості, умовою її професійного і духовного розвитку. Це право, як і інші права і свободи людини, є невідчужуваним та непорушним (стаття 21 Конституції України). Водночас назване право не є абсолютним. Свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України можуть бути обмежені, але тільки законом (стаття 33 Конституції України).

Допустимість обмеження свободи пересування, вільного вибору місця проживання в межах держави та права вільно залишати територію країни визнається і міжнародним правом. Зокрема, стаття 2 Протоколу N 4 до Конвенції про захист прав людини та основних свобод 1950 року закріплює правило, за яким здійснення права на свободу пересування і свободу вибору місця проживання, вільно залишати будь-яку країну, включаючи свою власну, не може зазнавати жодних обмежень, крім тих, що передбачені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для забезпечення громадського порядку, запобігання злочинам, для охорони здоров'я або моралі чи з метою захисту прав і свобод інших осіб.

Виключно законами України визначаються права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина (пункт 1 частини першої статті 92 Конституції України).

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет з питань правової політики та правосуддя дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» (щодо особливостей оформлення документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України) (реєстр. № 4023а від 15 липня 2016 року), поданий народними депутатами України Немирею Г.М. та іншими не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ